

Wie laat de hond uit? / #5 Plek in het gezin (Audiotranscript)

Jet: Goed, ja. Voor de luisteraar. De honden zijn ook aanwezig, dat lijkt me duidelijk.

Jet: Deze podcast word je aangeboden door Smuldier. Het allerlekkerste hondenvoer.

Voice-over: Ja, je luistert weer naar 'Wie laat de hond uit?' Jet, Lysbeth en Marieke praten vol plezier over het leven met hun hond. De deskundige vandaag is Kathalijne Visser, ze weet alles over dier-mens relaties. Maar we starten met de vraag van een luisteraar.

Jet: Hallo, spreek ik met Ilona?

Ilona: Ja, dat klopt. Je spreekt met Ilona.

Jet: Kijk, dat is een goed begin alvast. Ik begrijp dat jij een luisteraar bent van 'Wie laat de hond uit?' en dat jij een brandende vraag hebt.

Ilona: Ja, dat klopt.

Jet: Nou, laat horen.

Ilona: ik heb een vraag over het roedelgedrag bij honden. Want, wij hebben een pup thuis, ze heet Sonja en ze is echt wel onderdeel van het gezin. Ze gaat overal mee naar toe en we verwennen haar bijna net zo erg als onze eigen kinderen.

Jet: Nou, uitstekend.

Ilona: En, nu hebben we ons eigenlijk wat ingelezen over het roedelgedrag van de honden. En nu lees ik op de ene website dat een hond altijd onderaan de roedel in het gezin staat, omdat ze anders dominant gedrag kan gaan vertonen. En op een andere site staat dan weer dat het juist niet het geval is..

Ilona: Nou, dat is verwarrend.

Ilona: ..en dat dominantie van het type hond afhangt. Ik weet eigenlijk niet zo goed wat nou het antwoord op de vraag is.

Jet: Hé Ilona, dankjewel voor je vraag. Ik ga het voorleggen.

Ilona: Nou, hartstikke bedankt. Dan blijf ik luisteren voor het antwoord.

Jet: Oké!

[JINGLE]

Marieke: Hoi, ik ben Marieke, mijn hond heet Mila. En ze is het allerbeste maatje die ik me zou kunnen voorstellen.

Jet: Hallo, ik ben Jet. Mijn hond heet Poppy. En ze was een zwerver, maar is nu de koningin van Rotterdam.

Lysbeth: Hallo, ik ben Lysbeth en ik heb Rafieq meegenomen, waar ik per ongeluk zes jaar geleden verliefd op werd.

Jet: Ja, en één ding hebben we allemaal gemeen. Wij hebben allemaal het allerleukste hondje van de hele wereld.

Marieke: Dat zeker.

Jet: Aflevering vijf: op welke plek komt jouw hond in het gezin?

Jet: Ja, roedelgedrag bij honden. En hoe hoog staan ze dan op de ladder? Nou, Marieke, heb jij daar ooit over nagedacht toen je een pup in huis nam?

Marieke: Ik heb daar zeker over nagedacht en ik heb dat ook snel weer achter me gelaten. Ik denk ook als ik daar serieus nu op terugkijk. Ik heb Mila allesbehalve met een roedelleider en wat dan ook, opgevoed. En toch is het echt een hele, ontzettend brave en lieve goede hond. Dus dan moet daar ergens, denk ik, ook wel iets in zitten wat niet helemaal klopt, want anders zou zij gewoon helemaal bovenaan als roedelleider staan, omdat ik altijd naar haar luister als zij mij iets aangeeft, maar dat idee heb ik echt niet. Mila is echt gewoon onderdeel van ons gezin en is niet de baas. Ik ben ook niet de baas. We doen gewoon dingen samen en dat maakt dat je gewoon, nou ja, het echt supergezellig hebt en elkaar ook een soort van in je waarde laat. En dat doe ik bij mensen, dus dat probeer ik ook bij mijn honden zo te doen.

Jet: Nou, dat lijkt me helder. Heb jij dat ook zo aangepakt, Lysbeth?

Lysbeth: We zijn een roedel van twee, dat vind ik geen roedel.

[Gelach]

Lysbeth: Ik vind dat sommige mensen zeggen dat wel, dan moet jij eerst de deur uit en dan de hond, maar dan moet ik bij elke handeling die ik doe nadenken: oh, ik moet die hond stoppen, want ik wil eerder naar buiten. En soms is het gewoon handiger dat hij eerder naar buiten gaat. Weet ik het, daar denk ik helemaal niet over na.

Jet: Oké, dus jij hebt het eigenlijk gewoon helemaal naast je neergelegd?

Lysbeth: Nou, ik heb het niet eens opgepakt.

[Gelach]

Jet: Het heeft altijd gewoon ergens gelegen in een hoekje waar jij nooit gekeken hebt.

Lysbeth: Ingewikkeld concept.

Jet: Ja, ik weet dat ik erover gelezen heb. En ik heb vooral gekeken... van ja, ik ben het baasje, want ik koop het eten en ik laat je uit en ik bepaal hoe goed jouw leven is. En hopelijk is dat een zo goed als mogelijk leven voor m'n hondje. Maar het is niet zo dat ik heel erg na hebt gedacht over de rangen en standen en de hiërarchie. Ik ben daar gewoon eigenlijk heel intuïtief mee omgegaan, maar wel informatie over opgezocht om een zo goed mogelijk baasje te zijn. En dat brengt mij dan bij Kathalijne Visser, die is aangeschoven bij ons, onderzoeker mens-dier relatie, en de enige lector in Nederland. Die zit dan maar mooi bij ons aan tafel. Dankjewel. Fijn dat je er bent. Wij kijken natuurlijk met vragende ogen naar jou. Wat voor tips kan je Ilona geven en doen wij het goed?

Kathalijne Visser: O jee, de lat ligt hoog. Nou, ik ben de enige lector human-animal interactions, of mens-dier interacties in Nederland. Er zijn gelukkig wel meer lectoren in andere andere vakgebieden.

Jet: Gelukkig wel, ja.

Kathalijne Visser: Gelukkig wel. Ja, maar op dit vakgebied mag ik mij wel de enige noemen. Ja, ik wil even inspelen op wat ervaringen die ik bij jullie ook hoor, inderdaad. Wij hebben ook een hond, inmiddels drie jaar, maar ik kreeg hem ook als pup, natuurlijk. En ja, ik heb daar ook niet zo heel erg, zelfs al ben ik dierwetenschapper, bij nagedacht, van zou ik inderdaad de hond... ikzelf eerst naar buiten, dan de andere...

Jet: O, er valt een zorg van me af. Ik zie hier een zucht van verlichting aan de tafel.

Kathalijne Visser: En ik moet eerlijk zeggen, en misschien is het helemaal niet goed, maar wij geven de hond eigenlijk eerst eten, zodat wij daarna zelf rustig aan tafel kunnen zitten, zonder dat die loopt te drammen. Dus..

Jet: Ja.

Kathalijne Visser: In die zin, ja..

Jet: Nog een zorg van me af. Blijf nog langer zitten, Kathalijne. Dit gaat goed, ja.

Kathalijne Visser: Ja, en wat wat betreft dat een roedelgedrag.. Ja, dat is natuurlijk wel iets wat altijd in de teksten heeft gestaan hè, dat komt er vanuit natuurlijk gedrag van de

wolven, hoe dat allemaal in elkaar zit. Men is daar wel een beetje van teruggekomen, dat hele dominantie gebeuren. En ja, ik als welzijnsonderzoeker, zeg veel vaker van: maar let vooral op de signalen van de hond en dat is eigenlijk belangrijkste. En dan zal tussen elk paar individuen, tussen twee honden, maar ook tussen twee mensen, zal altijd een bepaalde relatie zijn. En de ene zal op de één of andere manier wel in bepaalde context iets dominanter zijn dan de ander. Maar dat moet je meer zien als duidelijkheid.

Jet: Maar wat zijn dan bijvoorbeeld signalen waar Ilona op zou kunnen letten?

Kathelijne Visser: Nou, belangrijk is dat je natuurlijk, als je een goede relatie met je hond wil hebben, dat ze zich veilig voelt bij je. En dus dus dat je goed leert lezen wanneer een hond in de stress raakt. En een beetje stress is natuurlijk niet erg, dat hebben we allemaal wel eens, als er iets spannends gebeurt, maar het moet niet over de top gaan.

Jet: Ja. En hoe herken je dat?

Kathelijne Visser: Ja, dat zijn echt signalen als de noselick, dat likken van de neus, bijvoorbeeld, maar ook het gapen bijvoorbeeld, inderdaad.

Jet: Hijgen ook, hè? Ja.

Kathelijne Visser: Ja, je ziet ook wel eens gebeuren... Mijn kinderen doen zelf ook en ik probeer ik het ze dan ook wel te leren van even snel die hond op schoot nemen. We hebben een kruising Labrador-Friese Stabij, dus die is op zich wel aan de maat.

Jet: O heerlijk.

Kathelijne Visser: Maar die begint dan helemaal te likken en dan denken ze: oh leuk, leuk, leuk, maar dat is eigenlijk een een indicatie van een hond van: ik vind het wel heel erg spannend, mag ik weer op de grond?

Lysbeth: O, oké. Dus dat is in ieder geval iets waar zij op kan letten.

Kathelijne Visser: Ja.

Jet: Maar kijk, wat zij ook zegt, is natuurlijk, en dat ervaar ik eigenlijk ook, ik weet niet of jullie ook hebben, Marieke en Lysbeth, de één zegt dit, de ander zegt dat, En daar raak je als baasje ook van in verwarring. En welke leidraad moet je nou volgen om te kunnen geven? Wat ik nu van jou begrijp, Kathelijne, is is ook gewoon goed kijken naar de hond en uitgaan, ook wel een klein beetje, van je intuïtie. Maar ja, Ilona zegt: ik weet gewoon nu niet waar die hond moet staan. Moet die onderaan de ladder staan of maakt het eigenlijk niet zoveel uit?

Kathelijne Visser: Er moet niks.

Jet: Nou, heerlijk!

Kathalijne Visser: Het gaat om een goeie harmonie in huis en ik denk duidelijkheid, net zoals bij opvoeden van kinderen. Duidelijkheid en structuur is voor iedereen het beste. En een hond vraagt dat ook af en toe, eigenlijk.

Marieke: Wat ik ook wel typisch vind, is dat dominantie eigenlijk gewoon voor alles gebruikt wordt wat een hond in onze ogen verkeerd doet. Dus: o, hij blaft naar andere honden? Wat heb jij een dominante hond, zeg. En ik heb zelf, toen ik in groep zeven zat, in m'n rapport van mijn juffrouw gekregen: wel wat dominant en waar zij waarschijnlijk dat gewoon als aantekening heeft gehad, heb ik daar last van gehad. Dat ik dacht: o, ik ben dominant, dus ik moet eigenlijk iets gaan aanpassen.

Jet: Stapje terugdoen.

Marieke: Een stapje terugdoen, mezelf veranderen, en nu pas zie ik dat dat...

[Honden blaffen]

Jet: Voor de luisteraar: de honden zijn ook aanwezig. Dat lijkt me duidelijk.

Marieke: Voor wie dat nog niet doorhad..

Jet: Nee, en er komt onaangekondigd iemand langs. Wat gebeurt er nou?

Kathalijne Visser: Ja, je ziet verschillende dingen gebeuren, hè. Die stond daar net ook al. Schudt zich daarna even uit. Van hé, even die spanning kwijt weer.

Jet: Worden we nu beschermd, Kathalijne?

Kathalijne Visser: Ja.

Jet: Hallo, ja, dit is die van mij natuurlijk weer, zul je altijd zien.

Marieke: Ziet er ook heel gevaarlijk uit, moet ik zeggen.

Jet: Totaal niet, maar dat weet zij natuurlijk niet. Poppy! Nou is het genoeg. Ik ga eventjes ingrijpen.

Lysbeth: Het grappige is dat die van mij, die gaat die jouwe steunen, want die zou zelf niet blaffen. Maar die van jou gaat blaffen en dan denkt 'ie: doe ik even mee.

Jet: Gaat 'ie even meedoen.

Kathalijne Visser: Ja, ja, klopt.

Marieke: Wat ik ook een dingetje wel vindt met dominantie, is dat het gewoon op alles gestempeld wordt, waarvan wij denken van: nou ja, dat willen we niet dat de hond doet. Dus stel, jouw hond is aan het blaffen. Nou, wat een dominante hond heb je. Maar stel je hond eet iets van de tafel, is ook een hele dominante hond, terwijl dat gewoon totaal verschillende dingen zijn, die voor de hond waarschijnlijk heel logisch zijn om te gaan doen.

Kathalijne Visser: Nee, het klinkt negatief en daar zit ook wel een.. Het klinkt soms ook wel of ze heel agressief zijn en dat heeft daar ook helemaal niks mee te maken. Dominantie, is gewoon, dat kan ook zijn dat een hond zich heel groot maakt. En gewoon laat zien: oké, ik ben ouder en sterker. En een andere hond die daar in de buurt zit, die denkt: nou prima, ik maak me iets kleiner, het is duidelijk.

Jet: Ja.

Kathalijne Visser: En dan gaan ze vrolijk verder.

Jet: Het is gewoon eigenlijk een hele duidelijke communicatie, zeg jij Kathalijne.

Kathalijne Visser: Ja, dat is het.

Marieke: En dat is ook wel mooi, want als ik met mijn eigen hond ga lopen en zij loopt los, dan hebben omstanders ook wel eens gezegd: o nou, wel een beetje onderdanig hondje, moet je kijken, gaat gelijk op de rug liggen. Dan denk ik: oké, ik luister wel helemaal niet. Maar als ik met haar aan de lijn loop, waarbij ze dus een keer een nare ervaring heeft gehad, waarbij ze het idee van: oeh, ik kan niet weggkomen. Dan gaat ze blaffen en dan gaat ze zich heel groot maken. En dan zeg men: o, jij hebt echt een dominante hond. Dan denk ik: hoe kan ik nou van één dezelfde hond twee keer totaal verschillende reacties krijgen, terwijl het nog steeds dezelfde hond is.

Jet: Dan wordt te snel een stempel gedrukt, hè!

Marieke: Er wordt gewoon een stempeltje op, van moet je nou eens kijken.

Lysbeth: Heb jij dat ook, Lysbeth?

Lysbeth: Ja, weet je, ik heb een vrij makkelijke hond die dat soort gek gedrag niet vertoont. Het enige wat 'ie wel eens doet, waarvan ik schrok, is dat 'ie af en toe in een vrij weiland speelt en dan z'n pootje op een andere hond legt. En dan zeggen inderdaad andere eigenaren: dat is dominantie. Hij gaat zelfs wel eens rijden op een hond. Toen dacht ik: oe, wat is er fout gegaan bij de castratie? Maar toen heb ik het gevraagd aan de uitlaatservice. En nee, hij doet een soort van tikkertje, want het leukste wat hij vindt, is namelijk erop staan en als 'ie eraf springt, willen ze dat 'ie achter 'm aanrent, dat is zijn spelletje. Dus dat heeft niks te maken met: ik wil je overheersen, nee, het is meer tikkie, ik ga rennen en kom er alsjeblieft met z'n allen achteraan.

Kathalijne Visser: Ja, precies, kom met me mee.

Lysbeth: Maar ik wist ook niet hoe ik dat moest uitleggen, dat signaal.

Lysbeth: Ja, we blijven altijd en eeuwig bezig, natuurlijk, met het begrijpen van de signalen die onze honden afgeven. Maar ja, Ilona wil gewoon heel graag weten: hoe kan ik het beste kijken welke rangen en standen in onze familie goed zijn voor de hond. Dus ik denk dat je misschien nog wel een paar tips hebt, Kathalijne.

Kathalijne Visser: Een mens is natuurlijk geen hond, hè? Dus de relatie tussen hond-hond en hond-mens ligt dan wel weer wat anders. En ik moet zeggen dat daar, ja, daar wordt wel wat onderzoek naar gedaan, maar is niet zo heel uitgesproken om daar het antwoord voor te geven. Maar als ik even uit mijn eigen ervaring spreek. Wij hebben twee jongens, toen wij de jonge hond al kregen, die waren net pubers. Maar de jongste daarvan, die werd behoorlijk lastigvallen, want die werd altijd in zijn enkels gepakt. Zoals een jonge hond dat doet, hè, spelen. Dus al die kleren, inderdaad, bij de mouwenen enkels, hij werd altijd gepakt, in de leuke zin. En dat heeft wel te maken met het feit, dat is de jongste uit het gezin. Dus dan zie je dat zo'n hond die dan daarbij komt in het gezin, die gaat kijken in hoeverre hij of zij daar.. wat zijn plek is ten opzichte van de jongste, dus.

Jet: Dat doe je door grenzen op te zoeken.

Kathalijne Visser: Ja, dat doe je door grenzen op te zoeken en kijken, ja, nu is dat helemaal over. Maar dat is, dat is juist in die eerste fase gebeurd.

Jet: En dan heb jij dan nu, omdat jij toch heel veel daarover weet, dat jouw hele gezin je elke keer aan zit te kijken, van: ja leg uit?

Kathalijne Visser: Soms willen ze het wel van me weten en soms denken ze: hou eens even op.

Jet: Dat is dan weer de hiërarchie in jouw gezin.

Kathalijne Visser: Precies ja.

Marieke: Maar ik denk ook dat het heel belangrijk is om te kijken van wat doet jouw jongste zoon dan, wat het misschien juist heel erg uitlokt.

Kathalijne Visser: Ja, dat kan ook ja.

Marieke: Zou het een totaal andere oorzaak kunnen hebben waarom hij altijd in zijn broekspijpen gebeten wordt? Misschien heeft hij wel wijde broekspijpen? Misschien rent hij wel heel hard weg?

Kathalijne Visser: Ja

Marieke: Dan kan dat ook de reden zijn dat...

Kathalijne Visser: Nou, hij vindt het heerlijk om op de grond liggen met de hond, dus hij verlaagt zich al. En dat nodigt natuurlijk ook uit tot spelen.

Jet: Nou merk ik vaak, en ik denk dat we hier aan tafel dat, denk ik, allemaal wel vaak tegenkomen, is dat je heel vaak adviezen krijgt in goed en slecht, hè. En dat geeft Ilona eigenlijk ook al aan. De ene website zegt: je moet het zo aanpakken, moet helemaal onderaan altijd. En de andere website zegt weer totaal iets anders. Ja, hoe vinden we onze weg daarin?

Kathalijne Visser: Ja, dat is lastig en dat is met heel veel onderwerpen natuurlijk. Als je dat op het internet opzoekt ja, dat zijn de

Jet: Ja, het wereldwijd internet..

Kathalijne Visser: Ja, er is van alles te vinden. Ja, ik zou het een gedragstherapeut of een gedragsdeskundige vragen, in die zin.

Marieke: Ik sta eerlijk gezegd al die rangen en standen gewoon weglaten. En genieten van het feit dat je als gezin samenwerkt en dat je.. Ik denk ook dat mijn ouders nooit hebben we gekeken van oké, nou, die is de oudste, dus die mag eerst eten. Of die mag dit meer. Nee, die hebben gewoon al hun kinderen hetzelfde ook opgevoed, maar wel met duidelijke dingen van: nou, zo leven wij nou samen en zo gaan we respectvol met elkaar om. En niet van hé, nou, jij moet even dimmen of moet even dit, maar gewoon met respect naar elkaar. En ik denk dat je dat met je hond, als je gewoon ervoor zorgt dat je een vertrouwensrelatie hebt, dat je een band hebt samen en dan kun je ook van elkaar dingen gaan verwachten. En als jij iets goed hebt aangeleerd van oké, we lopen zo, we doen dit, dan kun je ook van 'm verwachten dat 'ie dat ook gaat doen.

Jet: Het is eigenlijk wat jij zegt: je moet het heel organisch laten gebeuren. Jij kijkt gewoon naar waar voel ik me prettig bij, waar voelt die hond zich prettig bij en dan kristalliseert het zich zelf wel uit. In een gezin heb je dat en dat heb je hopelijk thuis uit het gezin waar je uit voortkomt ook gehad en als zo'n hond daarbij komt, gaat 'ie daar gewoon int mee. En dan ga je niet nadenken, we moeten nu ineens alles omgooien.

Kathalijne Visser: Er is ook geen lijstje, denk ik, om dat helemaal precies te doen. Er zijn dingen waar je rekening mee houdt, er zijn bepaalde leeftijden natuurlijk waarin honden echt wat gevoeliger zijn om dingen te leren. Dat is hartstikke belangrijk om te weten, maar voor de rest, ja, organisch ben ik mee eens, ja.

Jet: Ja, heb jij je hond heel intuïtief opgevoed, Lysbeth?

Lysbeth: Nou, ik heb wel alle cursussen gevolgd, die ik kon volgen.

Jet: O ja?

Lysbeth: En heel veel mensen zeggen ook van ja, joh, ik heb al ooit een hond opgevoed. Maar voor mij was het heel fijn om alle suffe vragen daar te stellen. Want dit is mijn eerste hond, dus hij doet af en toe dingen. En toen dacht ik: ik heb hem de hele tijd geleerd dat 'ie keurig aan de lijn loopt en opeens gaat 'ie als een malle maar door die wijk lopen trekken.

Jet: Ja.

Lysbeth: Dat soort vragen kon ik daar stellen en dat is gewoon heel fijn dat je daar antwoord op krijgt. Om op vraag terug te komen van het internet. Op het moment dat je gaat zoeken, krijg je 17 meningen. Ik raakte daar van slag van.

Jet: Ja, ik ook.

Lysbeth: Dus ik heb gezegd: bij de hondenschool is ook degene die de uitlaatservice heeft. Dat is eigenlijk mijn baken en daar vraag ik dingen aan, hoe ik dingen moet doen en voor de rest kan iedereen zijn mening geven en soms doe ik er wat mee. Soms doe ik er niks mee.

Jet: Ja, nou ja, ik denk ook wel dat dat handig is inderdaad. Wat jij zegt, Poppy is ook mijn eerste hond. Ik heb ook cursussen gevolgd. Gedragsdeskundigen inderdaad ingevlogen ja, niet met een jet natuurlijk, maar gewoon één die kwam aan fietsen en gewoon gevraagd: kijk naar wat ik doe, kijk naar wat zij doet en leg me uit: hoe kan ik dit interpreteren? Want dat is uiteindelijk gewoon het begin en ik heb er verder ook niet echt nagedacht over de dat roedelgedrag?

Kathalijne Visser: Nee.

Jet: Is het belangrijk om daarover na te denken of helemaal niet?

Kathalijne Visser: Ja, in die zin, wat ik belangrijk vind is dat mensen de dieren leren lezen. Dus dat je wel goed aan de dieren kan zien wat ze eng vinden, wat ze spannend vinden. En het is helemaal niet erg als tussen twee honden even een dominantie wordt.. niet uitgevochten maar eventjes door middel van gedragingen laten ze aan elkaar zien wie dominant is boven de ander, en that 's it.

Jet: Persoonlijk als ik nadenk over die roedel en die plek in de roedel ja, ik word daar gelijk, op z'n Rotterdams gezegd, schijtonzeker van. Dus ik ben blij als ik het over m'n schouder mag gooien.

Kathalijne Visser: Ik zou het gewoon loslaten.

Jet: Ja, jij?

Lysbeth: Nou ja, ik laat die hond soms ook gewoon bepalen waar we lopen. En eerst dacht ik ook van, ik moet inderdaad gewoon, ik loop dit rondje. Maar als hij dan denkt: nou, er loopt bij mij bij het tuincentrum een tam wild konijn, als hij dat leuk vindt om daar te lopen en ik heb er tijd voor, gaan we toch zes rondjes rond dat tuincentrum wandelen.

Marieke: En zo is het toch ook? Voor wie ga je wandelen? Ga je voor jezelf wandelen? Ja, dan ga je een bepaalde afstand doen en dan stap je lekker door. Maar ga je voor je hond wandelen, wat veel mensen doen, want ja, je moet de hond uitlaten. Wie laat de hond uit?

Jet: Hallo.

Marieke: Hallo. Ja! Dan ga je dus voor je hond op pad. Ja, laat 'm dan lekker snuffelen. Laat 'm lekker een keer de route bepalen, want we bepalen al zo veel voor ze, hè? Wanneer worden ze wakker, wanneer gaan ze slapen? Wanneer moeten ze eten?

Jet: Doe ook gewoon een beetje relaxed. Dat is eigenlijk het devies. O, wat een heerlijke tip. Ik denk dat Ilona daar heel blij mee is. Ik wil ook nog even weten, want in een gezin of in een situatie, en in jouw geval ben jij dat natuurlijk, want je bent alleen met je hond, Lysbeth. Maar in mijn geval lopen er meerdere types rond in dat huis. Ik ben degene die het meeste met Pop op pad is, ben ik dan per definitie de baas of is dat ook totaal onzin?

Kathalijne Visser: Nee, dat is gewoon persoonlijk, ook voor de honden. Het is maar net hoe 'ie een persoon ziet en het hoeft niet te maken hebben met degene die het meest met hem loopt of degene die altijd voer geeft. Dat is, ja..

Marieke: Het is soms echt frustrerend, want ik doe superveel met Mila. Ik laat haar, nou ja, de lange afstanden wandelen en ik ben met haar aan het trainen en ik doe van alles. En als zij mocht kiezen, dan gaat ze bij Martin op de bank liggen in plaats van bij mij.

Jet: Oeh, met Martin..

Marieke: Hoe dan? Weet je en dat kan ik vervelend vinden of ik kan dat heel erg waarderen dat ze het samen heel erg leuk hebben en dat ik daar ook onderdeel van kan zijn. Maar het is dus niet per definitie zo wie er het meest met de hond optrekt, die is de baas.

Jet: Mijn zoon heeft inmiddels, volgens mij, een trucje door dat als die tegen mij zegt: ja, ze luistert naar jou het beste, want jij bent het meest met haar. Dat ik dat leuk vind om te horen. En dan vervolgens wil 'ie zakgeldverhoging. Dus ik weet ook niet.. Maar heb jij het idee dat andere mensen soms meer voor elkaar krijgen bij je hond dan jij zelf, Lysbeth?

Lysbeth: Nee, want bijvoorbeeld als ik bij mijn ouders ben, hij logeert regelmatig bij m'n ouders, dan gaat 'ie met m'n vader lopen. Mijn vader zei trouwens: hij vindt het heel leuk in mijn auto, in mijn auto wil 'ie niet. Daar heeft m'n vader gelijk in. Maar als ik thuis ben bij mijn ouders, gaat 'ie echt niet met mijn vader mee, terwijl 'ie heel gek is op m'n vader.

Jet: Oké, alleen als 'ie met de auto gaat rijden.

Lysbeth: Nee, als ik er niet ben, gaat 'ie mee. En hij weet precies in welk huis welke regels gelden, dus bij mij thuis zal 'ie niet onder tafel schooien, bij mijn ouders doet 'ie dat wel.

Kathalijne Visser: Ja, honden zijn hartstikke flexibel, die snappen dat echt wel!

Jet: Maar dat is echt wel nieuw voor mij. Dat honden dus gewoon in andere huizen zich zo makkelijk aanpassen.

Kathalijne Visser: Ja, maar ze weten dus ook, ik bedoel wij zijn met z'n vieren thuis en we lopen allemaal wel in een schema, voor ons dan, om de beurt met de hond. Wat ja, druk met werk en school. Maar iedereen doet het op z'n eigen manier. En dat is grappig als je dan een

keer met z'n tweeën loopt, hé, doe je haar daar vast oh, ik doe het altijd daar. Maar die hond weet dat feilloos die weet precies als ik met haar los loop...

Jet: Raakt die hond daar dan niet van in de war? Want dat idee hebben wij ook wel eens als, want ik loop inderdaad het meest met Pop, maar we lopen ook graag samen en mijn man zegt dan: ja, maar ik ben nu degene die haar leidt. Is dat echt zo?

Kathalijne Visser: Nou, ik denk dat ze daar niet van in de war raakt. Nee, want ja, wat ik zeg. dat zien ze vanzelf wel.

Marieke: Ze passen zich echt ontzettend goed aan.

Jet: Nou, ik vind dat echt zo'n verhelderende en fijne tip. Er is een zorg van me afgevallen en ik hoop dat dat voor Ilona ook zo is. Maak je niet druk, het zal altijd goed komen en 'het zal recht komen' zou mijn opa zeggen, mijn Friese opa.

Kathalijne Visser: Ja, let op elkaar.

Jet: Dank je wel voor je tips.

Kathalijne Visser: Graag gedaan.

Jet: En ik denk dat iedereen hier heel blij van wordt. Als je nou een brandende vraag hebt, laat het ons weten, want 'wie laat de hond uit?' is niet de enige vraag die we hebben. Er zijn er nog veel meer.

Voice-over: Ja, dat was het weer. Tot zover deze aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Heb jij ook een vraag, stuur dan een mail naar podcast@smuldier.nl. Abonneer je op deze podcast via één van de bekende podcastkanalen zoals Spotify, Google of Apple podcasts. Enne.. vergeet niet je hond extra te verwennen vandaag. Doei!

Voice-over: Je houdt van ze en daarom geef je ze het allerbeste. Knuffelen, daar zijn ze dol op. Een wandeling op z'n tijd, vinden ze heerlijk. En die bal die ze steeds kwijtraken? Die haal ik gewoon voor ze op. Kleine moeite, want ze geven mij namelijk het aller-, allerlekkerste eten. Ik ben Max. Ik ben een smuldier. Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer. Kijk ze nou! Zijn ze niet geweldig? Mijn mensen.